

Az összetartási program – milliók által meg nem érthető nevén konvergencia program – az Európa Unió és a globális amerikai–izraeli tőke utasításainak megfelelően, a magyar népirtás harmadik sebességfokozatba kapcsolása. (Aki tud autót vezetni, tudja, hogy gyorsítani harmadik fokozatba kapcsolással lehet legjobban.) Magam is csak most, amikor elolvastam Ferge Zsuzsa higgadt, mély és visszafogott elemzését a Népszabadság vélemény-rovatában – egy tudós tárgyilagos írása, aki egész életében a rétegződést és a szegénységet kutatta, és most borzadva veszi tudomásul, hogy minden figyelmeztetését félretolták, most döbbenek rá, hogy már a népirtás mindennapi valóságában élünk. Ferge természetesen nem írja le ezt a szót: népirtás. Ezt én írom le, immár sokadszor. Az összetartási program népet sújtó, a szegényebbek életét nehezítő áremeléseit, elvonásait akkor vezetik be, amikor 16,5 év mutatkozik a felsőbb végzettségűek és az alacsonyabbaké között az élettartam és életesély tekintetében. A szegény férfi meghal nyugdíjkorhatára elérése előtt, a felsőfokú végzettségű és jövedelmű nők és a szegény asszonyok életesélyei és élettartama között pedig 10,6 év a különbség. Erre a tényre jön rá a gázáremelés, a kenyér és a hús árának emelése, az ötszázalékos áfa-emelés. Felbőg a népirtás motorja.

És mindez miért? Mert az unió így kívánja. Ezt is Ferge Zsuzsa pendíti meg, nagyon finoman. „Az EU elvárásai az utolsó évben módosultak. A 2000-ben elfogadott 2010-ig szóló lisszaboni stratégia még (szinte) egyenrangú tényezőként kezelte a társadalmi és a gazdasági célokat, növekedést, foglalkoztatást, társadalmi összetartozást, tudásalapú társadalmat.” – Itt meg kell állnom az idézésben. „Tudásalapú társadalom”? Gyurcsánnyal, Hillerrel, Kókával, Horn Gáborral, Magyar Bálinttal? „Fontosnak tekintette az Európai Szociális Modell megerősítését” – folytatja a hivatkozást az európai dokumentumokra Ferge, és én megint megállok. Emlékszem a vitára az Országgyűlésben, amikor az Orbán-kormány mentességet kért a szociális modell minden feltételének teljesítése alól arra hivatkozással, hogy nem jön be a külföldi tőke, ha a szociális modellnek megfelelő béreket fizetünk. A MIÉP ellenezte Orbánék megalkuvását, meg is kaptuk, hogy szocialisták vagyunk. Az MSZP és az SZDSZ ellenzékéből támogatta a kormányt, ne fizessünk eleget a munkásnak. Nem fura ez? – „A gyakorlatban nem jól haladt egyik cél megvalósítása sem – írja Ferge Zsuzsa. – A 2004-ben készült Kok-jelentés a kisebb-nagyobb kudarcokért a társadalmi célokkal túlterhelt gazdaságpolitikát tette felelőssé.” Vagyis a Kok-jelentés, amit aztán 2005-ben el is fogadott az unió, kimondta, hogy nem a gazdaság van az emberért, hanem az ember – a társadalmi célok ezt takarja – van a gazdaságért. Nekünk pedig, az unió hűséges tagjainak ehhez kell tartanunk magunkat. Az európai társadalmaknak különböző mértékben, de mindegyiküknek le kell mondaniuk korábban megszerzett szociális, jóléti vívmányaikról a saját és a külföldi világcégek nagyobb profitja érdekében. Senki nem mondja ki, de valójában a Gyurcsány-csomag ezt tartalmazza. Ismét Ferge Zsuzsához folyamodom: „...a gyors gazdasági növekedés a jövő legfontosabb kérdéseként jelenik meg. Ehhez pedig az államnak úgy kell csökkentenie a költségvetési hiányt, hogy első renden a kiadásokból kell lefaragnia, ha pedig mégiscsak növelni akarná bevételeit is, akkor legkevésbé a befektetők és a munkáltatók érdekeihez, azaz terheihez nyúlhat.” De hát kik is a befektetők? Vannak magyar befektetők? Elvértve talán, de a magyar vállalkozások, a kicsik és a közepesek az életükért, a fennmaradásukért küzdenek, és sokójuk számára megszűnést jósol a gazdasági előrejelzés. Csak bankárbefektetők, idegen bankok, idegen vállalkozások és magyarnak álcázott strómanok vannak, Leisztingerek és egyebek, akik forró pénzekkel fektetnek ki és aztán be. Mert a mai befektetés, mint operáció kétfokú: előbb ki kell metszeni, vagy meg kell metszeni a régi, hagyományos, és valamennyire a saját lábán álló hazai vállalkozást, sörgyárat, vágóhidat, szalámigyárat, ami éppen jön, aztán amikor

tönkrement, el kell adni olcsón a kiszemelt külföldi cégnek, banknak, esetleg meg kell venni potom pénzért, s az embereket szélnek eresztve zsebre kell tenni a tönkretétel hasznát. Milliárdjait. Megírtuk mi már: ez egy Amerikában kifejlődött üzletág, amit Gyurcsány, Leisztinger és Szilvássy gyakoroltak KISZ-süvölvény koruk óta. A módszer a Kodelkáné módszere: a hullát fel kell darabolni, a javát ki kell szedegetni, – a MÁV-ból el kell adni a hasznos hajtó áruszállítást és meg kell tartani a ráfizetés-személyszállítást, no meg a vaspályát, amin nemcsak közlekedni lehet, hanem aminek talpfánként alá is kell verni. Tompa végű kötőmő csákánnyal. Ezt hívják krampácsolásnak. A krampácsolók korán halnak, nemcsak a mosónők, a krampácsolás marad ősi magyar foglalkozásként állami tulajdonban – hagyományörzés –, az áruszállítást megveszi Rothschild, vagy más. De strómanja sem krampácsol. Valamint Kóka, Hiller sem krampácsol. Ők ennél már sokkal jobban felkészült munkaerők. Amikor az összetartási program elkészültnek jelentetett, vagyis ma, az a helyzet, hogy a „kereseti olló is nyílt – ezt nemcsak jelentették –, ami azt jelenti, hogy a reálbérek az átlag feletti régióban jelentősen nőhettek, az átlag alattiban sejtetően csökkentek.” Vagyis a konvergenciaprogram milliárdos elkészítői gondoskodtak a maguk és osztályos társaik, a reneszánszukat élők jövedelmének a további növekedéséről – és ebben az esetben milliókról és milliárdokról kell beszélni! –, és ugyanakkor a szegény nép és az érdekérvényesítésre képtelen, vagy rest, vagy gyáva magyar középosztály jövedelemcsökkenéséről. A tanároknak például heti két órát, havi nyolcat kell ezután ingyen dolgozniuk. Ez kegyetlen dolog.

De megint Ferge: „a fizetett munka hiánya, a tömegeket érintő, de az utódokban ismétlődő tartós munkanélküliség a társadalom életének szerves részévé vált.” S ez már nemcsak a cigányokra vonatkozik, s ha csak rájuk vonatkoznék, akkor is tűrhetetlen igazságtalanság volna. Ez már egész falvakat, lakótelepeket, kisvárosokat érint, milliókat. Azokat is, akiknek még van ugyan munkájuk, de nincsenek megfizetve és állandóan az elbocsátástól kell rettegniük, egész életüket az egzisztenciájukért való szorongás tölti be, félnek. Nem élnek, hanem vegetálnak. S miért? Azért, hogy az SZDSZ programja beteljesüljön. Azért, hogy a milliárdos vállalkozások profitja nagyobb legyen, azért, hogy a gazdagok gazdagodjanak. Vissza kell szorítani az állami újraelosztást – mondja most az SZDSZ. Az állam a legrosszabb újraelosztó. Ide nekünk azt az elosztást! – harsogja a kétszáz öltönyös Kóka.

Az alaphiba az, hogy benne vagyunk az unióban. Ezt a tényt Ferge Zsuzsa is körülírva és felmentésekkel meri megpendíteni, de akkor is tény. Ebben is a MIÉP-nek volt igaza, amikor kimondta: „Így nem!” Az unió már akkor sem volt az, amilyennek korábban láttuk, amikor még Gorbacsovék glasznosztját véltük lidérces messzi fénynek, s mostanra pedig nem egyéb egy, a globális nagytőke által fenntartott kizsákmányolást, és különböző konvergenciákat elrendelő gyarmati hivatalnál, amely játszik az európai nemzetekkel, konvergenciázza és várólistázza őket, és közben szipolyozza is azokat, amelyek hagyják. Ezt azonban a magyar kormány és a magyar ellenzék, amelynek közös művelete volt a betuszkolás az EU-ba, nem meri kimondani. Nekünk most csak társadalmi programra volna szükségünk. A gazdaság maradhat olyan, amilyen, úgysem a miénk a haszna, nekünk oktatás kell, a bankok alapos megadóztatása, vagy ha nem fizetnek, a fenébe küldése, és oktatás, nevelés. Célokért küzdeni tudó ifjúság és munka és munka és közösség, szociális piacgazdaság kell most a magyarságnak.

A MIÉP mindegyik programjában benne volt, benne van. A többi párt mind letett róla. Félnek, mert az EU tiltja. A főállású anyaság intézményével együtt. Az nacionalizmus, a magyarkénti megmaradás nacionalizmus. És nem kell annyit Slotázni. Egy szegény beteg hazaküldése, mert nem tudja leszurkolni a vizitdíjat, kegyetlenebb dolog, mint egy pofon a parkban. Egy ember számára nem a szükséges, hanem csak a lehetséges gyógyszer felírása durvább

ma-gyarverés, mint amit Zólyom utcáin követnek el ismeretlen tettesek. Gyurcsány és Slota között az a különbség, hogy Gyurcsány nem iszik. De bizonyos elmekórtani jelenségeket mindenki észlel mindkettejük megnyilvánulásában. Gyurcsány ellen azonban nem hadakozik az EU. Sajnos, a magyar társadalom sem. Komolyan vehetően maga a Fidesz sem. Ma csak a a fortélyosan legyengített, elhallgatott MIÉP- nek van szándéka ellenálló népmozgalom szervezésére. A gondolatot felvetette, ám eddig csupán kevés támogatóra talált. Ma népmozgalmat, kormánydöntő ellenállást csak a saját eszközökkel, tévével, rádiókkal rendelkező Fidesz és Orbán volna képes hatékonyan megszervezni. A felhívásunkra érkezett válaszokból ez derül ki, egybehangzóan. De Orbán csak az önkormányzati választást akarja megnyerni, és csak 2010-ben, választások útján akarja a kormányt leváltani.

Egészen bizonyosan késő lesz. Sokszázezer magyar, keresztény család süllyed le addig a szegénység, a kilátástalanság és a mozdulatlanság szintjére, még szélesebb lesz a médiumok által befolyásolt, kézben tartott, nihilizmusba züllött pláza-polgár, parádékon ódöngő kábítószer-fogyasztó, a közügyektől és a választásoktól is elforduló tömegember. Még nagyobb lesz az analfabétizmus. Lehet, hogy 2010-ben győz a Fidesz, ámbátor egyáltalán nem valószínű, nagyobb baj azonban, hogy mit kezd akkor már a győzelmével. Egy lezüllött társadalomban és az idegenek által addigra teljesen megszállt országban ugyan kivel-mivel valósít meg felemelkedési programot.

Ez egyúttal azt is jelenti, hogy a ravasz, gazdasági eszközökkel folytatott népiirtásért mindenki felelős, aki most nem tesz meg mindent a megakadályozásáért, a „Gyurcsánynak mennie kell!” – harc, utcára vonulás, ellenállás azonnali megindításáért.

Akárhogy csúrik-csavarják, mi, magyarok már fizetjük a vizitdíjat a gazdag EU-nak, nettó befizetők vagyunk. Az életünkkel fizetünk?